

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI DE MEDI AMBIENT, I MEDI RURAL I MARÍ

9156 REIAL DECRET 747/2008, de 9 de maig, pel qual s'estableix el Reglament del règim sancionador en matèria de pesca marítima en aigües exteriors.

La Llei 3/2001, de 26 de març, recollint els criteris substantius que conté la jurisprudència del Tribunal Constitucional, configura l'àmbit d'aquest procediment sancionador en definir com a àmbit competencial propi i exclusiu de l'Estat en aquesta matèria el referit a les infraccions i sancions en matèria de pesca marítima, i el diferencia de l'àmbit material relatiu a l'ordenació del sector pesquer i la comercialització de productes pesquers, on la competència estatal inclou l'establiment de les normes bàsiques per definir un marc unitari d'infraccions i sancions, que preveu, així mateix, la mateixa Llei 3/2001, de 26 de març.

En aquest sentit, la present disposició és aplicable als procediments sancionadors en matèria de pesca marítima en aigües exteriors, sense perjudici del seu caràcter supletori per a les comunitats autònomes, de conformitat amb el que disposa l'article 149.3 de la Constitució.

Aquest Reial decret és fruit d'una opció normativa que consisteix en la regulació completa del procediment sancionador en matèria de pesca marítima, amb vista a configurar un marc unitari resultat de diversos factors que conflueixen en el procediment.

En primer lloc, les mateixes característiques de la tramitació dels procediments i l'assignació funcional que es produeix en aquesta tramitació.

És a dir, ens trobem davant d'un procediment complex en què, quan es tracta d'infraccions greus i molt greus, el seu acord d'iniciació l'adopten els delegats del Govern en les comunitats autònomes i la instrucció també s'efectua en l'esmentat àmbit. En canvi, la seva resolució, excepte en el cas d'infraccions lleus, a l'empara del que disposa l'article 107 de la Llei 3/2001, de 26 de març, l'adopta el director general de Recursos Pesquers i Aqüicultura, el secretari general del Mar o el ministre de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí.

Per això, tenint en compte aquesta característica i els problemes que es plantegen en la pràctica com a resultat de la dispersió geogràfica i la diversitat d'instructors, s'ha optat per tractar de configurar un marc unitari, que coadjuvi en la senzillesa en el maneig de les fonts del procediment sancionador en matèria de pesca marítima, així com en la claredat interpretativa, alhora que faciliti la unitat de criteri dels òrgans instructors.

En segon lloc, s'ha de destacar la inadaptació del procediment sancionador general a les especificitats de la pesca marítima que no hi troben un encaix adequat. A saber, entre d'altres, les especials i mudables circumstàncies del sector, la incidència i la necessitat d'adaptació a la política pesquera comuna, la necessitat de considerar elements de protecció i millora en la conservació dels recursos pesquers, amb especial èmfasi en les zones de protecció pesquera i la complexitat dels actors que hi intervenen.

En tercer lloc, la necessitat d'acudir a altres normes per determinar l'atribució competencial, no sempre regulada de manera expressa en la normativa sectorial, en la tramitació de les diferents fases del procediment sancionador i la seva resolució.

En quart lloc, aspectes relacionats amb la tramitació, com per exemple, la insuficiència de la regulació de les mesures provisionals en el procediment sancionador general, d'una manera especial, tenint en compte la seva rellevància en matèria de pesca marítima; la no-consideració com a actuació complementària i, per tant, la no-suspensió del termini per emetre resolució, a l'empara de l'article 20.1 del Reial decret 1398/1993, de 4 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament del procediment per a l'exercici de la potestat sancionadora dels informes que precedeixen immediatament la resolució final del procediment, la qual cosa genera importants inconvenients en aquest àmbit, d'una manera especial, davant la necessitat de demanar informes que acreditin o valorin danys en zones de protecció pesquera; la necessitat d'una regulació més completa dels tràmits d'ampliació d'actuacions

i rectificació de la proposta de resolució per part de l'òrgan competent per emetre resolució; la inadaptació del termini màxim per a la tramitació i resolució del procediment simplificat en l'àmbit de la pesca marítima, tal com ho mostra el fet que pràcticament sigui inèdit en aquest sector material; la inadequació del règim de custòdia dels expedients que preveu l'article 3.4 del Reial decret 1398/1993, de 4 d'agost, a la configuració des del punt de vista orgànic del procediment sancionador en matèria de pesca marítima.

En cinquè lloc, s'ha de destacar la necessitat de desplegar determinats aspectes de la Llei 3/2001, de 26 de març, entre d'altres, el procediment de suspensió condicional que preveu l'article 105; la reducció dels marges de discrecionalitat administrativa en la determinació de les sancions pecuniàries fruit dels intervals per a les multes que preveu l'article 102; la necessitat de desenvolupar un procediment de subhasta, així com de completar la regulació del règim dels béns confiscats, incautats i decomissats, i això davant les dificultats trobades en la gestió dels esmentats béns per part dels òrgans competents, en virtut de la remissió genèrica de la Llei 3/2001, de 26 de març, en concret en l'article 94 en relació amb els vaixells confiscats, a la «legislació vigent», sense que hi hagi un marc normatiu adequat a aquest cas. Així mateix, la dita regulació no preveu diferents supòsits de fet, com, per exemple, l'actuació dels òrgans competents en relació amb arts, ormeigs o estris de pesca reglamentaris incautats com a mesura provisional, quan, tot i ser procedent la devolució a l'interessat, l'interessat no se'n faci càrrec.

En sisè lloc, s'ha considerat necessari elaborar un Reglament de procediment sancionador que incorpori noves pràctiques de millora en la gestió i faciliti l'agilitat en la tramitació procedimental, amb la finalitat de garantir el principi d'eficàcia, així com el caràcter exemplaritzant i educatiu del procediment sancionador.

Finalment, les previsions relatives a la possibilitat d'una tramitació abreujada, o bé el desenvolupament del procediment que preveu el Reial decret 1134/2002, de 31 d'octubre, relatiu a l'aplicació de sancions en matèria de pesca marítima a espanyols enrolats en vaixells amb abanderament de conveniència, així com introduir en el procediment sancionador les adaptacions necessàries per dotar de més eficàcia el règim sancionador en els supòsits de pesca il·legal, no declarada i no reglamentada (INDNR) [illegal, unregulated and unreported (IUU) fishing, en la terminologia en llengua anglesa] definida per la FAO, la lluita de la qual en contra suposa un dels reptes més importants en l'actualitat tant per a Espanya com en l'àmbit internacional, tenint en compte el notable increment que ha experimentat en les últimes dècades. Tot això ha motivat la necessitat d'adopció de compromisos formals per part dels estats riberencs en el si de les organitzacions internacionals i regionals de pesca (ORP) dirigits a establir i aplicar normes que garanteixin la gestió de les activitats de la pesca de manera responsable i sostenible.

Aquest Reial decret es dicta en virtut de la facultat que confereix al Govern la disposició final segona de la Llei 3/2001, de 26 de març.

En la seva elaboració han estat consultades les comunitats autònomes i el sector afectat.

En virtut d'això, a proposta de la ministra de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, amb l'aprovació prèvia de la ministra d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat, amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 9 de maig de 2008,

DISPOSO:

Article únic. Aprovació del Reglament de procediment del règim sancionador en matèria de pesca marítima en aigües exteriors.

S'aprova el Reglament de procediment del règim sancionador en matèria de pesca marítima en aigües exteriors, el text del qual s'insereix a continuació, en desplegament del que disposa el títol V de la Llei 3/2001, de 26 de març, de pesca marítima de l'Estat.

Disposició addicional primera. *Protecció de dades de caràcter personal.*

1. El tractament de les dades relatives als procediments sancionadors a les quals es refereix el present Reglament està sotmès al que disposa la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, i les seves normes de desplegament.

2. Aquestes dades poden ser objecte de cessió als òrgans de l'Administració General de l'Estat que hi hagin de tenir accés en l'àmbit de les seves competències. Igualment, es poden comunicar als òrgans de les Comunitats Europees, en els termes que preveuen les normes comunitàries que siguin aplicables.

Disposició addicional segona. *Funcions de control i inspecció.*

Les funcions de control i inspecció de l'activitat de pesca marítima les exerceix el personal a què es refereix l'article 2 del Reial decret 176/2003, de 14 de febrer, pel qual es regula l'exercici de les funcions de control i inspecció de les activitats de pesca marítima.

Disposició transitòria única. *Procediments en tramitació.*

Els procediments sancionadors iniciats abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret s'han de seguir tramitant fins a la seva resolució final de conformitat amb la normativa aplicable en el moment de la seva iniciació, llevat de les disposicions l'aplicació de les quals sigui més favorable al particular, cas en què s'han d'aplicar retroactivament.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Es deroga l'apartat 3 de la disposició addicional única del Reial decret 1398/1993, de 4 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament del procediment per a l'exercici de la potestat sancionadora.

Disposició final primera. *Modificació del Reial decret 1134/2002, de 31 d'octubre, sobre aplicació de sancions en matèria de pesca marítima a espanyols enrolats en vaixells amb abanderament de conveniència.*

S'afegeix un apartat 3 a l'article 2 del Reial decret 1134/2002, de 31 d'octubre, sobre aplicació de sancions en matèria de pesca marítima a espanyols enrolats en vaixells amb abanderament de conveniència, amb la redacció següent:

«3. L'incompliment del que disposa el present Reial decret es regeix pel que disposa el Reial decret 747/2008, de 9 de maig, del règim sancionador en matèria de pesca marítima en aigües exteriors.»

Disposició final segona. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.19a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència en matèria de pesca marítima en aigües exteriors.

Disposició final tercera. *Aplicació supletòria.*

És aplicable de manera supletòria en el que no disposa el present Reglament el Reial decret 1398/1993, de 4 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament de procediment de l'exercici de la potestat sancionadora.

Madrid, 9 de maig de 2008.

JUAN CARLOS R.

ANNEX

Reglament de procediment del règim sancionador en matèria de pesca marítima en aigües exteriors

- Capítol I. Disposicions generals.
 - Article 1. Objecte.
 - Article 2. Àmbit d'aplicació.
 - Article 3. Òrgans competents.
 - Article 4. Transparència del procediment.
 - Article 5. Règim, aplicació i eficàcia de les sancions en matèria de pesca marítima.
 - Article 6. Responsabilitat.
 - Article 7. Responsabilitat solidària.
 - Article 8. Concurrencia de procediments i sancions.
 - Article 9. Comunicació dels indicis d'infracció.
 - Article 10. Prescripció i arxivament de les actuacions.
 - Article 11. Vinculacions amb l'ordre jurisdiccional penal.

- Capítol II. Infraccions i sancions en matèria de pesca marítima.
 - Article 12. Infraccions administratives.
 - Article 13. Graduació de les sancions.

- Capítol III. Procediment sancionador.
 - Secció 1a Normes generals.
 - Article 14. Termini de tramitació.
 - Article 15. Ampliació i suspensió del termini.
 - Article 16. Actuacions prèvies.
 - Article 17. Mesures provisionals.
 - Article 18. Del destí dels béns i productes confiscats, incautats i decomissats.
 - Article 19. Desenvolupament de la subhasta pública dels béns i productes confiscats, incautats i decomissats.

 - Secció 2a Iniciació del procediment.
 - Article 20. Forma d'iniciació.
 - Article 21. Contingut de l'acord d'iniciació.
 - Article 22. Col·laboració i responsabilitat en la tramitació.

 - Secció 3a Instrucció.
 - Article 23. Actuacions i al·legacions.
 - Article 24. Prova.
 - Article 25. Proposta de resolució.
 - Article 26. Audiència.

 - Secció 4a Resolució i finalització del procediment.
 - Article 27. Actuacions complementàries.
 - Article 28. Resolució.
 - Article 29. Reconeixement de responsabilitat o pagament voluntari.

 - Secció 5a Tramitació abreujada.
 - Article 30. Tramitació abreujada.

 - Secció 6a Procediment simplificat.
 - Article 31. Procediment simplificat.
 - Article 32. Tramitació.

Secció 7a Suspensió condicional i procediment complementari.

Article 33. Procediment de suspensió condicional.

Article 34. Procediment complementari per a la determinació de la indemnització per danys i perjudicis.

Secció 8a Procediments sancionadors vinculats a vaixells de bandera de conveniència

Article 35. Objecte.

Article 36. Procediment.

Article 37. Exercici de la competència sancionadora per l'Estat de bandera.

REGLAMENT DE PROCEDIMENT DEL RÈGIM SANCIONADOR EN MATÈRIA DE PESCA MARÍTIMA EN AIGÜES EXTERIORS

Capítol I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

La potestat sancionadora en matèria de pesca marítima que regula el títol V de la Llei 3/2001, de 26 de març, de pesca marítima de l'Estat, s'exerceix mitjançant el procediment que preveu aquest Reglament, d'acord amb els principis que estableix el títol IX de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

El present Reglament és aplicable als fets o les conductes que, amb fonament en el dret nacional, comunitari o internacional, siguin constitutius d'infraaccions de pesca en els termes que estableix l'article 12 i:

a) Que es cometin dins del territori espanyol o en aigües exteriors sota jurisdicció o sobirania espanyoles.

b) Que els cometin fora del territori o aigües jurisdiccionals espanyoles persones físiques o jurídiques de nacionalitat espanyola, a bord de vaixells de pavelló nacional o servint-se'n.

c) Que els cometin fora del territori o aigües jurisdiccionals espanyoles persones físiques o jurídiques de nacionalitat espanyola, a bord de vaixells apàtrides o sense nacionalitat o de vaixells de pavelló estranger o servint-se'n, en aquest últim cas sempre que l'Estat de bandera no hagi exercit la seva competència sancionadora, d'acord amb el procediment que estableix la secció 8a del capítol III d'aquest Reglament.

d) Quan es tracti d'infraaccions considerades pesca il·legal, no declarada i no reglamentada en els termes en què ho disposa la normativa comunitària o internacional, detectades en el territori o les aigües jurisdiccionals espanyoles tot i que hagin estat comeses fora de l'esmentat àmbit, independentment de la nacionalitat dels seus autors i del pavelló de vaixell.

Article 3. *Òrgans competents.*

La competència per a l'acord d'inici i instrucció d'expedients sancionadors per infraaccions greus o molt greus en matèria de pesca marítima correspon als delegats del Govern en les comunitats autònomes, d'acord amb el criteri següent:

a) Si la comissió de la infracció està vinculada a un vaixell de pavelló espanyol, és competent el delegat del Govern de la comunitat autònoma on el vaixell tingui el seu port base.

b) Si la comissió de la infracció no està vinculada a cap vaixell, és competent el delegat del Govern on hagi tingut lloc la detecció dels fets.

c) Si el lloc de detecció dels fets és en aigües exteriors o alta mar, i hi està vinculat un vaixell de pavelló no nacional, és competent el delegat del Govern del port d'arribada de l'esmentat vaixell.

Article 4. *Transparència del procediment.*

1. El procediment sancionador en matèria de pesca marítima es du a terme d'acord amb el principi de transparència del procediment. A aquests efectes, els interessats tenen dret a conèixer el seu estat de tramitació i a accedir als documents que conté i a obtenir-ne còpies.

2. Així mateix, i abans del tràmit d'audiència, els interessats poden formular al·legacions i aportar els documents que considerin convenients.

3. L'accés als documents que figurin en els expedients sancionadors ja conclusos es regeix pel que disposa l'article 37 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

4. Per tal de garantir la transparència en el procediment, la defensa del presumpte responsable i la dels interessos d'altres possibles afectats, així com l'eficàcia de la mateixa Administració, cada procediment sancionador que es tramiti s'ha de formalitzar de manera sistemàtica, i s'hi han d'incorporar successivament i ordenadament els documents, testimonis, actuacions, actes administratius, notificacions i altres diligències que vagin apareixent o es vagin duent a terme. El procediment així formalitzat es custodia sota la responsabilitat de l'òrgan competent en cada fase del procediment. Una vegada resolt el procediment i acordat l'arxivament definitiu de les actuacions, l'òrgan competent per iniciar el procediment és responsable de la custòdia de l'expedient administratiu.

Article 5. *Règim, aplicació i eficàcia de les sancions en matèria de pesca marítima.*

1. Només es poden sancionar infraccions en matèria de pesca marítima respecte dels fets i les conductes constitutives d'infracció tipificades en el capítol II del títol V de la Llei 3/2001, de 26 de març.

Les disposicions sancionadores en matèria de pesca marítima no s'apliquen amb efecte retroactiu, llevat que afavoreixin el presumpte infractor.

2. El compliment o l'execució de les mesures de caràcter provisional o de les disposicions cautelars que, si s'escau, s'adoptin es compensen, quan sigui possible, amb la sanció imposada.

3. És sancionable, com a infracció continuada, la realització d'una pluralitat d'accions o omissions que infringeixin un mateix precepte administratiu, o diferents, quan aquests tinguin una naturalesa idèntica o protegeixin un mateix bé jurídic, constitueixin un mateix tipus d'infracció i sempre que es doni algun dels següents requisits:

a) Que hi hagi proximitat temporal. S'entén que hi ha proximitat temporal quan les accions o omissions hagin tingut lloc en una mateixa marea o en períodes inferiors a un mes.

b) Que hi hagi una unitat de propòsit, entesa com l'execució d'un pla prèviament concebut o l'aprofitament de circumstàncies idèntiques.

c) Que obeeixi a una pràctica homogènia per la utilització de mesures, instruments o tècniques d'actuació similars.

Article 6. *Responsabilitat.*

1. La responsabilitat per les accions i omissions tipificades en els articles 95 a 97 de la Llei 3/2001, de 26 de març, és de naturalesa administrativa i no exclou les que hi pugui haver d'un altre ordre.

2. Les sancions que s'imposin a diferents persones, físiques o jurídiques, com a conseqüència d'una mateixa infracció tenen entre si caràcter independent, llevat dels supòsits de responsabilitat solidària que regula l'article 90.2 de la Llei 3/2001, de 26 de març.

3. La responsabilitat atribuïda als patrons o capitans dels vaixells no exclou la possibilitat d'iniciar procediments contra les persones jurídiques propietàries o armadores dels vaixells a bord dels quals es cometin les infraccions que se'ls atribueixen.

4. Les responsabilitats administratives que derivin del procediment sancionador són compatibles amb l'exigència a l'infractor que repositi la situació alterada al seu estat originari, així com, si s'escau, amb la indemnització dels danys i perjudicis causats, en els termes que preveu l'article 130.2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, en el termini que en cada cas es fixi en la resolució corresponent.

5. Si les conductes sancionades han causat danys o perjudicis a l'Administració Pública, la resolució del procediment sancionador pot declarar:

a) L'exigència a l'infractor que repositi al seu estat originari la situació alterada per la infracció.

b) La indemnització pels danys i perjudicis causats, quan la seva quantia hagi quedat determinada durant el procediment. Si no és així, la quantia s'ha de determinar mitjançant el procediment complementari que preveu l'article 34 d'aquest Reglament.

6. Per a la determinació, si s'escau, de la indemnització, s'han de tenir en compte els criteris següents:

a) Avaluació del cost de la restitució i reposició.

b) Valor dels béns danyats.

c) Benefici obtingut amb l'activitat infractora. Quan el benefici sigui superior a la indemnització, per a la indemnització s'ha de prendre, com a mínim, la quantia d'aquell.

Article 7. *Responsabilitat solidària.*

1. Tots els subjectes implicats en la comissió d'una infracció a què es refereix l'article 90.2 de la Llei 3/2001, de 26 de març, es poden considerar responsables solidaris quan la infracció sigui imputable a diversos d'ells i no sigui possible determinar el grau de participació de cadascun.

2. Són responsables subsidiaris o solidaris per l'incompliment de les obligacions imposades per la llei que comportin el deure de prevenir la infracció administrativa comesa per altres les persones físiques i jurídiques sobre les quals recaigui aquest deure, quan així ho determinin les lleis reguladores dels diferents règims sancionadors.

Article 8. *Concurrencia de procediments i sancions.*

1. L'òrgan competent acorda la suspensió del procediment sancionador o, ja finalitzat aquest, de la seva execució, des del moment en què es tingui coneixement cert que està en curs un altre procediment sancionador pels mateixos fets, subjectes i fonaments per part d'òrgans comunitaris europeus o altres organitzacions internacionals de les quals Espanya sigui part. La suspensió s'aixeca des del moment en què es tingui coneixement que aquells han dictat una resolució ferma.

2. Si els òrgans esmentats en l'apartat anterior han imposat una sanció, basada en idèntics fets i fonaments jurídics, l'òrgan competent per emetre resolució l'ha de tenir en compte als efectes de graduar la que, si s'escau, hagi d'imposar, i l'ha de compensar, sense perjudici de declarar la comissió de la infracció.

3. En els supòsits que preveuen els apartats anteriors, la suspensió també ha d'incloure el termini de prescripció de la infracció o sanció administrativa.

Article 9. *Comunicació dels indicis d'infracció.*

Quan, en qualsevol fase del procediment sancionador, els òrgans competents considerin que hi ha indicis racionals de l'existència d'una altra infracció administrativa per al coneixement de la qual no tinguin competència, ho han de comunicar a l'òrgan que sigui competent, d'acord amb el que disposa l'article 4 de la Llei 30/1992.

Article 10. *Prescripció i arxivament de les actuacions.*

1. Quan de les actuacions prèvies es conclougui que ha prescrit la infracció, l'òrgan competent per iniciar el procediment ha d'acordar d'ofici que no és procedent iniciar-lo.

2. Una vegada iniciat el procediment, si es conclou en qualsevol moment que ha prescrit la infracció, l'òrgan competent per emetre resolució, a proposta de l'instructor, acorda la conclusió del procediment, amb arxivament de les actuacions. Aquesta resolució s'ha de notificar als interessats.

3. Transcorreguts dos mesos des de la data en què es va iniciar el procediment sense que se n'hagi efectuat la notificació a l'imputat, l'òrgan competent per iniciar procedeix a arxivar les actuacions. Si la infracció no ha prescrit, l'òrgan competent en pot acordar una altra vegada l'inici. En aquest últim cas, els dos acords, d'arxivament i de nou inici de l'expedient, s'han de notificar a l'imputat, sense perjudici de les responsabilitats en què s'hagi pogut incórrer.

4. Així mateix, quan hagi transcorregut el termini per a la prescripció de les sancions de caràcter no pecuniari, l'òrgan competent per emetre resolució ho ha de notificar a l'imputat. En el cas de prescripció de les sancions de caràcter pecuniari, s'ha d'actuar d'acord amb el que estableixen la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, i les normes en matèria de recaptació.

Article 11. *Vinculacions amb l'ordre jurisdiccional penal.*

1. En qualsevol moment del procediment sancionador en què els òrgans competents considerin que els fets també puguin ser constitutius d'il·lícit penal, ho han de comunicar al Ministeri Fiscal, i sol·licitar-li testimoni sobre les actuacions dutes a terme respecte de la comunicació.

En aquests supòsits, i també quan els òrgans competents tinguin coneixement de l'existència d'un procés penal sobre els mateixos fets, han de sol·licitar de l'òrgan judicial una comunicació sobre les actuacions dutes a terme.

2. Rebuda la comunicació, i si es considera que hi ha identitat de subjecte, fet i fonament entre la infracció administrativa i la infracció penal que pugui correspondre, l'òrgan competent per a la iniciació o, si s'escau, resolució del procediment, en funció de la fase en què estigui, n'ha d'acordar la suspensió fins que es dicti una resolució ferma o que posi fi al procediment.

3. Si no s'ha apreciat l'existència d'un delictes o una falta, l'òrgan competent ha d'aixecar la suspensió i ha d'acordar la continuació de la tramitació de l'expedient administratiu des del moment en què tingui coneixement de la resolució ferma de l'autoritat judicial, o que posi fi al procediment.

4. En tot cas, els fets declarats provats per resolució judicial penal ferma vinculen els òrgans administratius respecte dels procediments sancionadors que substanciïn.

Capítol II

Infraccions i sancions en matèria de pesca marítima

Article 12. *Infraccions administratives.*

Constitueix una infracció administrativa de pesca marítima qualsevol acció o omisió tipificada com a tal en el capítol II del títol V de la Llei 3/2001, de 26 de març.

Article 13. *Graduació de les sancions.*

1. Dins de cadascun dels trams que estableix l'article 102 de la Llei 3/2001, de 26 de març, les sancions pecuniàries que escaiguin respecte d'infraccions qualificades com a lleus, greus o molt greus, s'imposen en els graus mínim, mitjà o màxim, d'acord amb els criteris següents:

a) Benefici econòmic que obtingui o esperi obtenir el presumpte infractor a conseqüència de la infracció comesa.

b) La mida de l'embarcació en relació amb el resultat econòmic de la seva activitat. Per concretar aquest criteri s'han de tenir en compte aspectes com ara: eslora, potència, mida de les bodegues o arts de pesca utilitzats.

c) Aspectes socioeconòmics de l'empresa armadora.

d) Naturalesa dels perjudicis causats, d'una manera especial en els fons marins, en els ecosistemes i organismes vius, en els recursos econòmics, en els béns de domini públic o bé els perjudicis causats a tercers.

e) Que es pugui restituir, o no, el dany causat com a conseqüència de la comissió de la infracció.

2. Es consideren circumstàncies agreujants les següents:

a) Grau d'intencionalitat del subjecte infractor.

b) Reiteració d'infraccions.

c) Reincidència, en cas que hagi estat sancionat per una infracció en matèria de pesca marítima en el termini d'un any anterior des de la seva notificació; en aquest supòsit es requereix que la resolució sancionadora hagi adquirit fermesa. Si no hi ha resolució sancionadora ferma, cal apreciar reiteració en la conducta infractora.

d) Persistència en la conducta il·lícita.

e) Que la comissió de la infracció suposi danys al medi marí en les zones de protecció pesquera, tal com es defineixen en el capítol III de la Llei 3/2001, de 26 de març.

f) Que la infracció comesa posi en perill la salut pública o vides humanes.

g) Que els recursos pesquers afectats estiguin en sobreexplotació.

h) Que el subjecte infractor dugui a terme activitats pesqueres il·legals en zones de veda o en una àrea de fons prohibits o antireglamentaris.

i) Que es cometin dos o més fets tipificats en el mateix precepte legal, quan no constitueixin diferents infraccions.

3. Els criteris de graduació o agreujants que recullen els apartats anteriors no es poden fer servir per agreujar o atenuar la infracció quan estiguin inclosos en la descripció de la conducta infractora o formin part del mateix il·lícit administratiu.

4. De conformitat amb els criteris exposats en els anteriors apartats i d'acord amb els límits que fixa l'article 102 de la Llei 3/2001, de 26 de març, les sancions pecuniàries per infraccions lleus, greus o molt greus, s'imposen en els graus mínim, mitjà o màxim dins dels trams següents:

a) Multa per infracció lleu:

Grau mínim: de 60 a 120 euros.

Grau mitjà: de 121 a 180 euros.

Grau màxim: de 181 a 300 euros.

b) Multa per infracció greu:

Grau mínim: de 301 a 15.000 euros.

Grau mitjà: de 15.001 a 40.000 euros.

Grau màxim: de 40.001 a 60.000 euros.

c) Multa per infracció molt greu:

Grau mínim: de 60.001 a 120.000 euros.

Grau mitjà: de 120.001 a 150.000 euros.

Grau màxim: de 150.001 a 300.000 euros.

5. Quan un sol fet constitueixi dues o més infraccions, o quan una de les infraccions sigui un mitjà necessari per cometre'n una altra, s'ha d'aplicar la sanció prevista per a la infracció més greu.

Capítol III

Procediment sancionador

SECCIÓ 1a NORMES GENERALS

Article 14. *Termini de tramitació.*

1. El termini màxim per tramitar, emetre la resolució sancionadora i notificar-la és de sis mesos, que es computen des de l'adopció de l'acord d'iniciació del procediment.

2. Transcorregut aquest termini, l'òrgan competent per emetre resolució ha de declarar la caducitat de les actuacions, sense perjudici de sol·licitar, així mateix, al delegat de Govern en la comunitat autònoma competent, la reiniciació del procediment fins que no hagi prescrit la infracció.

Article 15. *Ampliació i suspensió del termini.*

1. Es pot acordar l'ampliació del termini de tramitació del procediment sancionador quan, per causa justificada i degudament motivada, es consideri necessària per garantir l'encert i la legalitat de la resolució, o quan faltin prou elements de judici o quan els interessats tinguin el seu domicili fora del territori espanyol.

2. Així mateix, el termini màxim de l'article anterior pot ser objecte de suspensió, d'acord amb els articles 28 i 35 d'aquest Reglament, o per causes imputables als interessats, i per les altres que preveuen les lleis.

3. L'ampliació o suspensió l'acorda l'òrgan competent per resoldre sobre el procediment, o bé d'ofici o bé a proposta raonada de l'òrgan instructor, i es notifica a l'interessat.

4. El que disposa aquest article s'entén sense perjudici del que disposen els articles 42 i 49 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

Article 16. *Actuacions prèvies.*

1. Abans de l'acord d'iniciació del procediment, l'òrgan competent per iniciar-lo o emetre'n resolució pot acordar que es duguin a terme les actuacions prèvies necessàries amb objecte de determinar si concorren les circumstàncies que justifiquin la iniciació.

2. D'una manera especial, aquestes actuacions s'orienten a determinar, amb tota la precisió possible, els fets susceptibles de motivar la incoació del procediment, la identificació de la persona o persones que puguin ser responsables i les circumstàncies rellevants que concorrin en els uns i els altres.

3. Si, identificats els presumptes responsables, tenen el domicili en un país estranger, se'ls pot requerir perquè n'assenyalin un de radicat a Espanya als efectes de notificació.

4. Sempre que els presumptes responsables resideixin a l'estranger o quan, residint a Espanya, sigui necessari que duguin a terme algun tràmit a l'estranger, es fa efectiva la possibilitat d'ampliació de terminis a què es refereix l'article 49.2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

5. Les actuacions prèvies les du a terme la persona o l'òrgan administratiu que determini l'òrgan competent per a la iniciació o resolució del procediment i, si s'escau, els òrgans que tenen atribuïdes les funcions de control i inspecció de l'activitat de pesca marítima en l'àmbit de competències de l'Administració General de l'Estat, en els termes que preveu el Reial decret 176/2003, de 14 de febrer, que regula l'exercici de les funcions de control i inspecció de les activitats de pesca marítima.

Article 17. *Mesures provisionals.*

1. Abans de la iniciació del procediment sancionador, el delegat del Govern en la comunitat autònoma competent, o qualsevol de les autoritats a què es refereix l'article 93.1

de la Llei 3/2001, de 26 de març, pot adoptar les mesures provisionals que consideri necessàries per:

- a) Assegurar l'eficàcia de la resolució que es pugui dictar.
- b) Garantir el bon fi del procediment.
- c) Evitar el manteniment dels efectes de la infracció.
- d) Garantir els interessos generals.

2. Tenen la consideració de mesures provisionals, entre d'altres:

- a) La retenció de l'embarcació o la confiscació dels arts de pesca antireglamentaris.
- b) La captura del vaixell.
- c) El retorn a port del vaixell.
- d) La suspensió temporal de les activitats.
- e) La retirada o suspensió de la llicència o permís de pesca.
- f) La retirada o decomís de les captures o productes o dels béns obtinguts, inclòs, a aquests efectes, l'import econòmic de la venda dels béns o productes incautats o decomissats.
- g) La prestació de garantia. En el supòsit d'exigència d'una garantia, la garantia no pot excedir l'import de la sanció que, com a màxim, pugui correspondre per la infracció o infraccions comeses.

Les mesures dels apartats a) i b) escauen tan sols per als supòsits d'infraccions greus o molt greus.

3. Les mesures provisionals s'han de confirmar, modificar o aixecar en l'acord d'iniciació del procediment, dins dels quinze dies següents a l'adopció. Les mesures adoptades queden sense efecte si no s'inicia el procediment en aquest termini o quan l'acord d'iniciació no contingui un pronunciament exprés sobre les mesures, excepte en el cas que preveu la secció 8a del present Reglament, quan sigui necessària una notificació prèvia a l'Estat de bandera abans de procedir a iniciar el procediment sancionador, cas en què es poden confirmar les esmentades mesures i queda suspesa la incoació del procediment fins que es dugui a terme aquest tràmit.

4. Quan per raons d'urgència o de necessitat, de conformitat amb el que disposa l'article 93.2 de la Llei 3/2001, de 26 de març, les mesures provisionals s'adoptin verbalment, l'autoritat competent les ha de reflectir en un acord escrit i motivat tan aviat com sigui possible i, en tot cas, en un termini no superior a cinc dies, i l'ha de traslladar a l'interessat.

5. Quan les mesures provisionals les adopti l'inspector de pesca en l'acta, també han de ser objecte de confirmació, modificació o aixecament en l'acord d'inici del procediment, en l'esmentat termini de quinze dies, sota pena que esdevinguin ineficaces.

No obstant això, si les mesures determinades per l'inspector de pesca en l'acta consisteixen en la retenció del vaixell i el vaixell pot ser objecte d'alliberament mitjançant una garantia financera, d'acord amb el que disposa l'article 94 de la Llei 3/2001, és necessari que l'autoritat competent en faci la confirmació en un acord escrit i motivat tan aviat com sigui possible i, en tot cas, en un termini no superior a cinc dies, amb fixació de l'import o les condicions de la garantia, i el traslladi a l'interessat.

6. Iniciat el procediment sancionador, l'adopció de mesures provisionals correspon a l'òrgan competent per a la seva resolució, sense perjudici que, per raons d'urgència inajornable, l'òrgan competent per iniciar el procediment o l'òrgan instructor puguin adoptar les que siguin necessàries.

7. L'adopció d'aquestes mesures es du a terme mitjançant acord motivat, i en cada cas concret s'ha de posar en relleu la seva necessitat en funció dels objectius que es pretenguin garantir, així com la seva intensitat i proporcionalitat en relació amb les circumstàncies següents, entre d'altres:

- a) Naturalesa del possible perjudici causat.
- b) Necessitat de garantir l'efectivitat de la resolució sancionadora.
- c) Necessitat d'evitar la continuïtat dels efectes dels fets denunciats.

d) Qualsevol altra circumstància d'específica gravetat que justifiqui l'adopció de les esmentades mesures.

8. Les mesures provisionals poden ser aixecades o modificades durant la tramitació del procediment, d'ofici o a instància de part, en virtut de circumstàncies sobrevingudes o que no es van poder tenir en compte en el moment d'adoptar-les.

9. Les mesures provisionals adoptades s'extingeixen quan es dicta la resolució administrativa que posa fi al procediment sancionador. No obstant això, en la resolució s'han d'adoptar, si s'escau, les disposicions cautelars necessàries per garantir-ne l'eficàcia fins que no sigui executiva.

10. L'import de les despeses derivades de l'adopció de les mesures anteriorment descrites és a càrrec de l'imputat.

Article 18. *Del destí dels béns i productes confiscats, incautats i decomissats.*

1. El destí de les captures pesqueres decomissades és el següent:

a) En el supòsit de captures pesqueres decomissades que tinguin possibilitats de sobreviure, l'inspector de pesca insta la devolució al medi marí en els termes que preveu el Reial decret 176/2003, de 14 de febrer.

b) En cas contrari, l'inspector, en el supòsit que no s'hagi iniciat el procediment sancionador, o bé l'òrgan competent per a la iniciació o, si s'escau, la resolució del procediment, en funció de la fase procedimental en la qual estigui l'expedient, pot disposar que se'ls doni algun dels següents destins:

1r Les captures pesqueres decomissades de mida antireglamentària o la comercialització de les quals estigui prohibida, aptes per al consum, es poden distribuir entre entitats benèfiques i altres institucions públiques o privades sense ànim de lucre o, en cas contrari, s'ha de procedir a destruir-les.

2n En el supòsit de captures pesqueres decomissades de mida reglamentària, s'ha d'acordar, amb caràcter general i sempre que la comercialització sigui lícita, la venda a la llotja d'acord amb el sistema utilitzat habitualment al lloc. L'import d'aquesta venda el decomissa l'òrgan competent. Amb caràcter subsidiari, i quan no sigui possible la venda a la llotja, s'ha d'acordar l'inici del procediment de subhasta pública, de conformitat amb el que disposa l'article següent.

2. Els arts, ormeigs o estris de pesca antireglamentaris incautats s'han de destruir. Els reglamentaris incautats s'han de retornar a l'interessat si la resolució aprecia la inexistència d'infracció o, si s'escau, una vegada fet efectiu l'import de la garantia, la qual no pot excedir l'import de la sanció que pugui correspondre per la infracció o infraccions comeses.

3. Si en la resolució del procediment sancionador no s'aprecia la comissió de la infracció, s'acorda la devolució dels productes o béns incautats. Si l'interessat no se'n fa càrrec en el termini d'un any des que hagi estat requerit per fer-ho, queden a disposició del Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, i, si s'escau, se n'ordena la venda en subhasta pública, el lliurament a entitats benèfiques i altres institucions públiques o privades sense ànim de lucre o la destrucció.

4. Si en la resolució del procediment sancionador s'aprecia la comissió d'una infracció, els productes o béns incautats o decomissats que no siguin susceptibles d'un ús lícit s'han de destruir. Si el seu ús és lícit i sempre que en la resolució sancionadora no s'estableixi l'esmentada confiscació com a sanció accessòria o com a disposició cautelar per garantir l'execució de la sanció, se n'acorda la devolució. Si l'interessat no se'n fa càrrec en el termini d'un any des que hagi estat requerit per fer-ho, queden a disposició del Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, el qual en decideix el destí, de conformitat amb el que disposa l'apartat anterior.

5. Quant als vaixells confiscats en els supòsits d'infraccions greus o molt greus, s'han d'alliberar sense dilació, amb la constitució prèvia d'una garantia financera legalment

prevista la quantia de la qual la fixa l'òrgan competent, en els termes que preveu l'article 94.1 de la Llei 3/2001, de 26 de març.

Si no es presta la garantia en el termini d'un mes des de la fixació, sense perjudici de les pròrrogues que, si s'escau, s'hagin concedit, el vaixell queda a disposició del Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, que ha de decidir sobre la seva ubicació i destí, fins que no es dicti la resolució que posi fi al procediment.

Les despeses derivades de l'adopció d'aquestes mesures en relació amb els vaixells confiscats respecte dels quals no es constitueixi una garantia financera legalment prevista són per compte del presumpte infractor.

6. S'ha de deixar constància en una acta de totes les actuacions anteriors.

Article 19. Desenvolupament de la subhasta pública dels béns i productes confiscats, incautats i decomissats.

1. Com a norma general, la subhasta es du a terme a la llotja, o, si s'escau, en el corresponent punt autoritzat per a la primera venda, quan es tracti de productes frescos, o bé a l'establiment autoritzat per la comunitat autònoma.

2. L'execució material de la subhasta s'encarrega a l'adjudicatari de la llotja o establiment autoritzat, amb la valoració prèvia dels béns o productes a preus de mercat i d'acord amb els criteris habituals de valoració.

3. La subhasta es realitza amb subjecció a les especialitats següents:

- a) No és necessària la constitució d'un dipòsit previ per concórrer a la licitació.
- b) El desenvolupament de la licitació es realitza d'acord amb les pràctiques habituals d'aquest tipus d'actes.
- c) A l'acte de licitació hi és present un inspector de pesca marítima o funcionari de la dependència en el qual delegui.
- d) Conclou la subhasta, l'inspector de pesca marítima o, si s'escau, el funcionari, ha d'estendre una diligència on se'n fan constar els elements essencials.

4. En els supòsits en què no sigui possible o no convingui promoure la concurrència, per raons degudament justificades en l'expedient, és procedent l'adjudicació directa dels béns o productes incautats en les millors condicions econòmiques. A aquests efectes, l'òrgan competent per a la iniciació del procediment ha d'actuar d'acord amb les regles següents:

a) El procediment d'adjudicació directa s'anuncia en el tauler d'anuncis de la delegació del Govern en la comunitat autònoma competent i, si s'escau, de la subdelegació de Govern.

Quan el valor dels béns superi la quantia de 30.000 euros, el procediment d'adjudicació s'anuncia en el butlletí oficial de la província en què s'hagin confiscat, incautat o decomissat els béns o productes. L'òrgan competent per a l'adjudicació també pot acordar la seva publicació en els taulers d'anuncis dels ajuntaments dels llocs on estiguin situats els béns, en mitjans de comunicació de gran difusió, en publicacions especialitzades o en qualsevol altre mitjà adequat a aquest efecte.

b) L'òrgan competent per a l'adjudicació ha de procedir a determinar el valor, amb caràcter previ, dels béns o productes amb referència a preus de mercat, i ha d'intentar obtenir, almenys, tres ofertes.

c) L'adjudicació s'ha de fer mitjançant una acta expedida per l'inspector de pesca marítima o funcionari designat per l'òrgan que acordi aquesta adjudicació, a favor de qui presenti l'oferta econòmica més avantatjosa. Els béns es lliuren a l'adjudicatari una vegada s'hagi fet efectiu l'import.

5. L'import de la venda realitzada, mitjançant subhasta o adjudicació directa, queda en dipòsit a la Caixa General de Dipòsits a disposició de l'òrgan competent per resoldre sobre el procediment, a expenses del que determini la resolució de l'expedient sancionador, o de l'executorietat efectiva de la resolució, si la resolució ja s'ha dictat.

SECCIÓ 2a INICIACIÓ DEL PROCEDIMENT

Article 20. *Forma d'iniciació.*

1. El procediment sancionador sempre s'inicia d'ofici per acord del delegat del Govern en els termes que preveu l'article 3 del present Reglament.

L'esmentada iniciació s'efectua:

- a) Per iniciativa pròpia.
- b) Com a conseqüència d'una ordre superior.
- c) A instància del director general de Recursos Pesquers i Aqüicultura o altres òrgans o autoritats en matèria de pesca marítima.
- d) Com a conseqüència de denúncia sobre algun fet o conducta que pugui ser constitutiva d'infracció.
- e) Com a conseqüència de l'acta estesa pels inspectors de pesca marítima o altres funcionaris o agents, d'acord amb el que disposa l'article 2 del Reial decret 176/2003, de 14 de febrer.

2. La formulació d'una petició no vincula l'òrgan competent per iniciar el procediment sancionador, si bé ha de comunicar de forma raonada a l'òrgan que l'ha formulat els motius pels quals, si s'escau, no és procedent la iniciació del procediment.

3. En els supòsits de denúncia, aquesta ha d'expressar la identitat de la persona o persones que la presenten, el relat dels fets que puguin constituir infracció i la data de la seva comissió i, quan sigui possible, la identificació dels presumptes responsables.

Quan s'hagi presentat una denúncia s'ha de comunicar al denunciant la iniciació o no del procediment.

4. En el supòsit d'actes esteses pels inspectors de pesca marítima, o, si s'escau, per altres agents de l'autoritat, que no donin lloc a la iniciació d'un procediment, l'òrgan competent per a la iniciació ha de comunicar al director general de Recursos Pesquers i Aqüicultura, mitjançant un acord motivat, els motius pels quals, si s'escau, no és procedent la iniciació del procediment. D'aquest acord, no és necessari fer-ne la notificació als particulars.

Article 21. *Contingut de l'acord d'iniciació.*

1. L'acord d'iniciació del procediment sancionador s'ha de formalitzar, com a mínim, amb les especificacions següents:

- a) Identificació dels subjectes presumptament responsables.
- b) Exposició succinta dels fets que motiven la incoació del procediment, la seva possible qualificació i les sancions que puguin correspondre, sense perjudici del que resulti de la instrucció.
- c) Nomenament de l'instructor i, si s'escau, del secretari, amb expressa indicació del règim per recusar-los.
- d) Òrgan competent per resoldre sobre el procediment i norma que li atribueixi la competència.
- e) Mesures provisionals que s'adoptin, si s'escau, sense perjudici de les que es puguin adoptar durant la tramitació. En el cas de les mesures provisionals adoptades abans de la iniciació del procediment, s'ha de realitzar un pronunciament exprés sobre el seu destí, manteniment, modificació o aixecament.
- f) Indicació del dret a formular al·legacions i a l'audiència en el procediment i dels terminis per al seu exercici.

2. L'acord d'iniciació s'ha de comunicar a l'instructor, amb el trasllat de totes les actuacions que hi hagi sobre això, i es notifica al denunciant, si s'escau, i als interessats; en tot cas s'entén per interessats la persona o persones presumptament responsables.

3. En els supòsits de notificació per mitjà d'edicte, en què aquesta s'ha d'efectuar d'acord amb el que disposa l'apartat cinquè de l'article 59 de la Llei 30/92, de 26 de

novembre, l'anunci ha de romandre en el tauler d'edictes de l'ajuntament durant un termini de set dies, i en l'edicte s'ha de consignar l'oportuna diligència de la data en què s'inicia i de la data en què es retira perquè n'hi hagi custòdia en l'expedient, així com la referència a la data de publicació en el diari oficial corresponent, amb l'avertiment del termini que és procedent per realitzar les actuacions a què fa referència l'acte notificat.

4. En la notificació, s'ha d'advertir els interessats que, si no efectuen al·legacions sobre el contingut de la iniciació del procediment en el termini de quinze dies, aquesta es pot considerar proposta de resolució, amb els efectes que preveuen els articles 22 i 23, quan contingui un pronunciament precís sobre la responsabilitat imputada, motivació quant a la determinació de la quantia de la sanció i els elements que permeten graduar-la en els termes que preveu l'article 10.2.

Article 22. *Col·laboració i responsabilitat en la tramitació.*

1. En els termes que preveu l'article 4 de la Llei 30/1992, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, els òrgans i les dependències administratives pertanyents a qualsevol de les administracions públiques han de facilitar a l'òrgan instructor els antecedents i informes necessaris, així com els mitjans personals i materials necessaris per dur a terme les seves actuacions.

2. Les persones designades òrgan instructor o, si s'escau, els titulars de les unitats administratives que tinguin atribuïda aquesta funció són responsables directes de la tramitació del procediment i, d'una manera especial, del compliment dels terminis establerts.

SECCIÓ 3a INSTRUCCIÓ

Article 23. *Actuacions i al·legacions.*

1. Una vegada notificat l'acord d'iniciació, els interessats, sense perjudici del que disposa l'article 4, tenen un termini de quinze dies per aportar totes les al·legacions, documents o informacions que considerin convenients i, si s'escau, proposar una prova que concreti els mitjans de què pretenen valer-se.

2. Cursada la notificació, l'instructor del procediment du a terme d'ofici totes les actuacions que siguin necessàries per acreditar els fets, i demana les dades i informacions que siguin rellevants per determinar, si s'escau, l'existència de responsabilitats susceptibles de sanció.

3. Si com a conseqüència de la instrucció del procediment resulta modificada la determinació inicial dels fets, de la seva possible qualificació, de les sancions imposables o de les responsabilitats susceptibles de sanció, es procedeix a fer-ne la notificació al presumpte responsable en la proposta de resolució.

Article 24. *Prova.*

1. Rebudes les al·legacions o transcorregut el termini que preveu l'article 24, l'òrgan instructor pot acordar l'obertura d'un període de prova, per un termini no superior a trenta dies ni inferior a deu. La pràctica de les proves, entenent-se així les que són diferents dels documents que els interessats puguin aportar en qualsevol moment del procediment, es du a terme de conformitat amb el que disposa l'article 81 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

2. L'instructor ordena la pràctica de totes les proves que consideri necessàries, a fi d'acreditar l'efectiva realització de la conducta infractora i la determinació de la identitat dels presumptes infractors.

3. L'instructor només pot rebutjar les proves proposades pels inculpatos quan siguin manifestament improcedents o innecessàries, mitjançant un acord motivat, degudament notificat a aquells, d'acord amb el que disposa l'article 137.4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

4. Quan la prova consisteixi en l'emissió d'un informe d'un òrgan administratiu o entitat pública, i sigui admesa a tràmit, s'entén que té els efectes suspensius que preveu l'article 42.5.d) de la Llei 30/1992:

- a) Quan l'informe sigui a sol·licitud de l'interessat.
- b) Quan l'informe sigui sol·licitat per l'òrgan instructor perquè és preceptiu, als efectes de validesa de la prova, atès que així ho requereix el dret internacional o comunitari.

5. Els fets constatats per funcionaris als quals es reconeix la condició d'autoritat i exercixin funcions d'inspecció, que es formalitzin en un document públic observant els requisits legals pertinents, gaudeixen de presumpció de veracitat, sense perjudici de les proves que en defensa dels respectius drets o interessos puguin assenyalar o aportar els mateixos interessats.

6. Quan la valoració de les proves dutes a terme pugui constituir el fonament bàsic de la decisió que s'adopti en el procediment, atès que és una peça imprescindible per a l'avaluació dels fets, s'ha d'incloure en la proposta de resolució.

Article 25. *Proposta de resolució.*

1. Concloua, si s'escau, la prova, l'òrgan instructor del procediment ha de formular una proposta de resolució. A la proposta de resolució es fixen de forma motivada els fets, i s'hi especifiquen els que es considerin provats i la seva exacta qualificació jurídica, es determina la infracció que, si s'escau, constitueixen i la persona o persones que en siguin responsables, així com la sanció que proposa que s'imposi, o bé s'hi proposa la declaració de no-existència d'infracció o responsabilitat.

2. En el supòsit que s'hagin adoptat mesures provisionals, s'han de fer constar en la proposta de resolució.

Article 26. *Audiència.*

1. La proposta de resolució s'ha de notificar als interessats acompanyada d'una relació dels documents que figuren en l'expedient, a fi que puguin sol·licitar les còpies dels que considerin convenients.

2. El termini d'audiència és de 15 dies, durant els quals els interessats poden formular al·legacions i presentar els documents i informacions que considerin pertinents davant l'instructor del procediment.

3. Excepte en el supòsit que preveu l'article 21.4, es pot prescindir del tràmit d'audiència quan no figurin en el procediment ni siguin tinguts en compte altres fets ni altres al·legacions i proves que les adduïdes, si s'escau, per l'interessat, de conformitat amb el que preveuen els articles 4 i 24.

4. Conclòs el termini d'audiència, l'instructor cursa immediatament a l'òrgan competent per resoldre sobre el procediment la proposta de resolució, juntament amb tots els documents, al·legacions i informacions que hi figurin.

SECCIÓ 4a RESOLUCIÓ I FINALITZACIÓ DEL PROCEDIMENT

Article 27. *Actuacions complementàries.*

1. L'òrgan competent per emetre resolució pot decidir, mitjançant un acord motivat, la realització de les actuacions complementàries indispensables per a la correcta determinació dels fets o per a l'adequada resolució del procediment. L'acord de realització d'actuacions complementàries s'ha de notificar als interessats.

2. Tenen la consideració d'actuacions complementàries els informes o les ampliacions dels existents que siguin determinants per dictar resolució, i s'entenen per tals els que mitjançant un acord motivat de l'òrgan competent per emetre resolució s'acreditin com a imprescindibles per a la correcta determinació dels fets o per a l'adequada resolució del procediment.

Article 28. Resolució.

1. L'òrgan competent, d'acord amb el que disposa l'article 107 de la Llei 3/2001, de 26 de març, ha d'emetre resolució, que ha de ser motivada, i ha de decidir totes les qüestions plantejades pels interessats i les altres derivades del procediment.

La resolució s'ha d'adoptar en el termini de deu dies, des de la recepció de la proposta de resolució i els documents, al·legacions i informacions que figurin en l'expedient, sense perjudici de les possibles ampliacions o suspensions de termini que preveuen aquest Reglament i altres disposicions que siguin aplicables.

2. La resolució s'ha de notificar als interessats. Si el procediment s'ha iniciat com a conseqüència d'una ordre superior o petició raonada, la resolució es comunica a l'òrgan administratiu que en sigui l'autor.

3. En la resolució no es poden acceptar fets diferents dels determinats en la fase d'instrucció del procediment o, si s'escau, dels que resultin de les actuacions complementàries, amb independència de la seva diferent valoració jurídica.

4. Sense perjudici del que disposa l'apartat anterior, l'òrgan competent per emetre resolució no està vinculat per la sanció que conté la proposta de resolució de l'instructor; no obstant això, quan consideri que la infracció revesteix més gravetat de conformitat amb la tipificació dels articles 96 i 97 de la Llei 3/2001, o bé difereixi en la qualificació jurídica dels fets que van resultar provats en la proposta de resolució, s'ha de notificar a l'inculpat perquè aporti totes les al·legacions que consideri convenientes, i per a això se li concedeix un termini de quinze dies.

5. La resolució del procediment sancionador inclou la valoració de les proves dutes a terme i especialment de les que constitueixen els fonaments bàsics de la decisió, fixa els fets i, si s'escau, la persona o persones responsables, la infracció o infraccions comeses i la sanció o sancions que s'imposen, o bé la declaració de no-existència de la infracció o responsabilitat. Ha d'indicar si esgota o no la via administrativa, amb expressió dels recursos que es puguin interposar, l'òrgan davant el qual s'han de presentar i el termini per fer-ho.

6. En la resolució es poden adoptar les disposicions cautelars necessàries per garantir la seva eficàcia fins que no sigui executiva. Aquestes mesures poden consistir en el manteniment de les mesures provisionals que, si s'escau, s'hagin adoptat abans, de conformitat amb l'article 21.

7. La resolució és executiva quan sigui ferma en via administrativa, sense perjudici del que disposa l'article 105 de la Llei 3/2001, de 26 de març, en relació amb la suspensió condicional i la remissió de les sancions.

Article 29. Reconeixement de responsabilitat o pagament voluntari.

1. En el supòsit que l'interessat manifesti el seu acord amb la proposta de sanció, en qualsevol moment anterior a la resolució del procediment, l'òrgan instructor ha de sol·licitar la conformitat de l'òrgan competent per resoldre sobre la finalització del procediment, en un termini no superior a cinc dies des de la recepció de l'acord de l'interessat.

L'òrgan competent ha de comunicar a l'instructor l'esmentada conformitat en el termini d'un mes des de la data en què rebí l'acord de l'interessat. En aquest supòsit, l'instructor ha d'emetre una diligència en la qual declara la finalització del procediment i n'acorda l'execució i l'arxivament definitiu de les actuacions, amb acord de l'òrgan competent per emetre resolució. El venciment del termini assenyalat sense que s'hagi comunicat aquesta conformitat determina la continuació del procediment de conformitat amb la tramitació ordinària.

2. En el supòsit que l'òrgan competent per resoldre sobre el procediment rectifiqui la proposta de sanció, s'ha de notificar a l'interessat dins el termini d'un mes abans esmentat. En aquesta notificació s'ha d'indicar a l'interessat el seu dret a formular les al·legacions que consideri pertinents en el termini de 15 dies comptats des de l'endemà de la notificació. La conformitat de l'interessat amb la rectificació realitzada determina la finalització del procediment, amb la diligència prèvia de l'instructor en què en declari la finalització i acordi

l'execució i l'arxivament definitiu de les actuacions, amb conformitat de l'òrgan competent per emetre resolució.

3. Si ha transcorregut el termini d'al·legacions sense que s'hagin produït o si l'interessat manifesta la seva disconformitat, l'òrgan competent per resoldre sobre el procediment ha de notificar expressament la resolució.

SECCIÓ 5a TRAMITACIÓ ABREUJADA

Article 30. *Tramitació abreujada.*

1. Quan en el moment d'iniciar-se el procediment sancionador l'òrgan competent disposi de tots els elements que permetin formular la proposta de resolució, aquesta s'ha d'incorporar a l'acord d'iniciació.

2. Aquest acord s'ha de comunicar a l'instructor, amb el trasllat de totes les actuacions que hi hagi sobre això, i s'ha de notificar als interessats; s'entén per interessats la persona o persones presumptament responsables de la infracció.

3. En la notificació s'adverteix expressament els interessats que, si no formulen al·legacions ni aporten nous documents o elements de prova en un termini de quinze dies, es pot dictar la resolució d'acord amb la proposta esmentada, sense perjudici del que disposa l'article 25.3.

4. La tramitació abreujada que preveu aquest precepte es pot aplicar a les infraccions lleus o a les greus en les quals la multa es graduï en el seu grau mínim.

SECCIÓ 6a PROCEDIMENT SIMPLIFICAT

Article 31. *Procediment simplificat.*

Quan l'òrgan competent per iniciar el procediment consideri que hi ha prou elements de judici per qualificar la infracció de lleu, s'ha de tramitar el procediment simplificat.

Article 32. *Tramitació.*

1. La iniciació es produeix per acord de l'òrgan competent, de conformitat amb el que disposa l'article 3, i a l'acord d'iniciació s'ha d'especificar el caràcter simplificat del procediment.

2. En el termini d'un mes a partir de la comunicació i notificació de l'acord d'iniciació, l'òrgan instructor i els interessats han d'efectuar, respectivament, les actuacions preliminars, l'aportació de totes les al·legacions, documents i informacions que considerin convenients i, si s'escau, la proposició i pràctica de la prova.

3. Transcorregut aquest termini, l'òrgan competent per a la instrucció ha de formular una proposta de resolució de conformitat amb el que disposa l'article 22 o, si aprecia que els fets poden ser constitutius d'una infracció greu o molt greu, acorda que es continuï tramitant el procediment general, i ho ha de notificar als interessats perquè, en el termini de cinc dies, proposin una prova si ho consideren convenient.

4. El procediment s'ha de remetre a l'òrgan competent per emetre resolució, el qual, en el termini de cinc dies, ha de dictar resolució en la forma i amb els efectes que preveu l'article 25.

5. El procediment s'ha de resoldre en el termini màxim de tres mesos des que es va iniciar.

SECCIÓ 7a SUSPENSIO CONDICIONAL I PROCEDIMENT COMPLEMENTARI

Article 33. *Procediment de suspensió condicional.*

1. En el termini d'un mes comptat a partir de la notificació, l'infractor pot sol·licitar la suspensió condicional de l'execució de la sanció imposada, en els termes que preveu l'article 105 de la Llei 3/2001, de 26 de març. No es pot sol·licitar la suspensió condicional

fins que no s'hagi dictat la resolució del recurs ordinari que, si s'escau, s'hagi interposat, o hagi transcorregut el termini per interposar-lo sense que aquesta s'hagi produït.

2. Aquesta sol·licitud, als efectes de donar compliment als requisits que preveu l'article 105.2 de l'esmentada Llei 3/2001, s'ha d'acompanyar d'una declaració responsable de l'infractor en què es faci constar que no ha estat sancionat en matèria de pesca marítima en els últims tres anys.

3. La resolució denegatòria o favorable a l'esmentada sol·licitud de suspensió condicional requereix l'informe previ del director general de Recursos Pesquers i Aqüicultura, i l'ha de notificar l'òrgan competent en el termini de sis mesos, des que la sol·licitud hagi tingut entrada en el registre de l'òrgan competent per a la seva resolució.

Article 34. Procediment complementari per a la determinació de la indemnització per danys i perjudicis.

Quan la indemnització pels danys i perjudicis causats no s'hagi determinat en la resolució del procediment sancionador, de conformitat amb el que disposa l'article 6.4.b), la dita determinació s'efectua mitjançant la tramitació d'un procediment complementari, el qual se subjecta al que disposa la secció 5a per al procediment simplificat, amb les especialitats següents:

a) Aquest procediment és susceptible de terminació convencional, però ni aquesta ni l'acceptació per l'infractor de la resolució que es pugui emetre implica el reconeixement de la seva responsabilitat.

b) La resolució del procediment posa fi a la via administrativa.

SECCIÓ 8a PROCEDIMENTS SANCIONADORS VINCULATS A VAIXELLS DE BANDERA DE CONVENIÈNCIA

Article 35. Objecte.

1. En virtut del que disposa l'article 2, apartats c) i d), les persones físiques o jurídiques que incompleixin les obligacions derivades de les mesures de conservació i gestió que estableix el dret internacional en alta mar a bord de vaixells de països tercers poden ser sancionades quan l'Estat de bandera no hagi exercit la seva competència sancionadora, a l'empara del que estableixen el títol V de la Llei 3/2001, de 26 de març, i el Reial decret 1134/2002, de 31 d'octubre, sobre aplicació de sancions en matèria de pesca marítima a espanyols enrolats en vaixells amb abanderament de conveniència, així com la present disposició, sigui quin sigui el grau de responsabilitat per la participació en els fets constitutius d'infracció.

2. Als efectes de l'aplicació d'aquest procediment, s'entén que l'Estat de bandera no exerceix la seva competència sancionadora quan en el termini de tres mesos des que li va ser notificada, per via oficial, la conducta presumptament infractora, fefaentment provada, o bé no ha respost per conducte oficial, amb menció de les actuacions dutes a terme, o no ha portat a terme les esmentades actuacions necessàries per sancionar.

Article 36. Procediment.

1. La notificació a l'Estat de bandera per via oficial de la conducta, presumptament infractora, consistent en l'incompliment d'obligacions derivades de mesures de conservació i gestió que estableix el dret internacional, la du a terme la representació diplomàtica d'Espanya, llevat que consti en el procediment que ja l'han efectuada anteriorment òrgans o organismes comunitaris o internacionals, cas en què aquesta es considera vàlida als efectes que preveu aquest Reglament.

2. El termini de tres mesos comença a comptar a partir del moment en què consta l'entrada de la notificació en l'òrgan corresponent de l'Estat de pavelló.

3. Si en el termini de tres mesos l'Estat de pavelló no ha respost a la notificació ni ha iniciat cap procediment, l'òrgan competent pot iniciar un procediment sancionador contra les persones físiques o jurídiques responsables, d'acord amb el que preveuen la Llei 3/2001 i aquest Reglament.

Article 37. Exercici de la competència sancionadora per l'Estat de bandera.

Si s'ha dictat una resolució ferma a l'Estat de pavelló, l'òrgan competent per emetre resolució pot determinar l'obertura de l'expedient sancionador, tenint en compte, en tot cas, la sanció dictada als efectes de graduar, o si s'escau, compensar, la que s'imposi, sense perjudici de la declaració de la infracció. A aquests efectes és aplicable el que disposen els articles 8 i 17.3 del present Reglament.